

AI THUỘC VỀ ĐỨC CHÚA GIÊSU THÌ ĐÓNG ĐINH TÍNH XÁC THỊT VÀO THẬP GIÁ!

... Một chi tiết vẫn còn làm tôi tức cười đó là trước khi gia nhập Đan Viện tôi thường đeo Tràng Chuỗi Mân Côi lủng lẳng nơi bộ đồ jeans, giống y như hiện tại tôi mang nơi áo dòng.

Tôi chào đời tại thành phố Salerno ở miền Nam nước Ý. Từ thơ bé tôi không bao giờ nghĩ mình sẽ đi tu làm di phước mặc dầu tôi lớn lên trong một gia đình có bậc cha mẹ là những tín hữu Công Giáo sống đạo chân thành.

Trước khi lấy nhau Song Thân tôi sống trong cùng xứ đạo và hiện nay hai vị giúp các gia đình chuẩn bị lễ Rửa Tội hoặc các đôi bạn trẻ chuẩn bị lãnh bí tích Hôn Phối. Tôi tiếp nhận từ Cha Mẹ chứng tá cầu nguyện thật sốt sắng. Tôi nhớ mãi kỷ niệm êm đẹp vào mỗi buổi tối tất cả gia đình họp nhau cầu nguyện chung trước khi ngủ. Tôi chứng kiến tận mắt lòng bác ái quảng đại của Cha Mẹ. Có lẽ vì lý do này mà THIÊN CHÚA muốn thưởng công bội hậu cho Song Thân tôi bằng ơn gọi đan tu của tôi!

Tôi có tính nhút nhát và hơi khép kín một chút nên trong tuổi dậy-thì gặp nhiều khó khăn trong việc giao tiếp với bạn gái, ngoại trừ với bạn trai. Tôi tìm kiếm một ý-trung-quân để có thể thành lập gia đình sinh con cái. Tôi thường mất hàng giờ để tưởng tượng những cái tên đẹp tôi sẽ đặt cho mấy đứa con tương lai của tôi!!! Việc học của tôi không khả quan bao nhiêu và tôi thường xuyên thay đổi bạn trai. Sự kiện này khiến tôi cảm thấy mình luôn thiếu thốn. Mãi cho đến một ngày mùa hè tôi nghe tin trong giáo xứ của tôi mở Tuần Đại Phúc. Mặc dầu không hiểu rõ Tuần Đại Phúc là như thế nào tôi vẫn hăng say tham dự. Thế là tôi trông thấy nơi nhà thờ vài nữ tu mặc áo dòng màu xanh lơ và trên đầu mang cái lúp thật dài. Các Linh Mục thì mặc áo chùng thâm. Tất cả Các Vị đều rất trẻ. Suốt Tuần Đại Phúc tôi chú ý quan sát Các Vị thật kỹ. Tôi thấy Các Vị viếng thăm từng gia đình trong giáo xứ. Các Vị nô đùa với đám con nít, chuyện trò với các bạn trẻ và linh hoạt các buổi Phụng Vụ. Các Vị tổ chức các màn văn nghệ vui tươi hào hứng nhưng nhất là các buổi cầu nguyện chung thật sốt sắng. Thánh Lễ được cử hành trong bầu khí trang nghiêm. Tôi thắc mắc tự hỏi:

- Làm sao mà Các Vị có thể luôn tỏ ra đầy tràn niềm vui như thế? Hẳn phải có một cái gì đó thật siêu nhiên!

Thế là tôi bắt đầu suy nghĩ rằng niềm hạnh phúc đích thật không thể gặp được nơi trần gian này. Chính vào giây phút ấy mà THIÊN CHÚA ban cho tôi ân huệ và niềm ước muốn trở thành hiền thê của Đức Chúa GIÊSU KITÔ!!!

Từ đó tôi giữ mối liên hệ chặt chẽ với Các Nữ Tu tôi quen biết trong dịp này. Khung cảnh tôi đang sống không còn thu hút tôi nữa. Trái lại tình bạn với Các Nữ Tu mang đến cho tôi niềm vui và tôi cảm thấy

thật tự nhiên thoải mái khi giao tiếp với Các Chị. Chưa bao giờ tôi gặp được những phụ nữ năng động cùng lúc vẫn giữ nét điềm tĩnh đồng thời lại tỏ ra can đảm và tràn đầy một sức mạnh gây ngỡ ngàng thán phục.

Thế theo lời khuyên nhận được trước đó, tôi liền quyết định làm một Tuần Tĩnh Tâm. Cuối Tuần Tĩnh Tâm, tôi có ý thức rõ rệt về những điều phải làm trong tương lai. Việc đầu tiên là lấy hết can đảm tỏ bày với Song Thân tôi về ước muốn gia nhập Đan Viện. Thật là chuyện không dễ dàng chút nào. Tuy nhiên, Song Thân tôi như đã thoáng nhận ra điều gì đó khác thường nơi tôi trong thời gian diễn ra Tuần Đại Phúc. Các ngài đoán biết tôi đang trên con đường tìm kiếm ơn gọi của tôi. Chỉ có điều duy nhất khiến Các Ngài do dự đó là thấy tôi còn quá trẻ để có thể làm một quyết định quan trọng. Năm ấy tôi mới bước vào tuổi 15. Trước sự do dự của Song Thân tôi cảm thấy lo sợ không rõ mình có thể kiên trì giữ vững niềm ước muốn đi tu kéo dài theo dòng thời gian không. Nhưng tôi đặt trọn niềm tin tưởng nơi THIÊN CHÚA.

Vài vị thánh khuyên nên đáp lại Ơn Gọi ngay khi Ơn Gọi xuất hiện. Và chắc chắn có Vị Thánh nào đó đã cầu bầu cho tôi, bởi vì mọi sự thay đổi nhanh chóng, không như Song Thân tôi lo nghĩ lúc ban đầu .. Chỉ cần cùng nhau trải qua vài ngày nơi Đan Viện đủ làm cho Cha Mẹ tôi thay đổi ý kiến khi thấy tôi vô cùng hạnh phúc, một niềm hạnh phúc chưa hề tỏ lộ trước đó. Cha Mẹ liền chấp nhận cho phép tôi gia nhập Đan Viện. Tôi vui mừng như được bay bổng lên tầng trời thứ bảy. Tôi chỉ thoáng lo âu với ý nghĩ kể từ nay tôi sẽ mãi mãi sống xa gia đình.

Tuy nhiên niềm lo sợ không kéo dài lâu, cho đến ngày tôi khởi sự nhận ra sự hiện diện triu mến của Đức Mẹ MARIA, Hiền Mẫu Thiên Quốc dấu yêu. Chính Đức Mẹ chăm sóc và cầm tay dẫn tôi đến với Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Từ từ tôi cũng bắt đầu hiểu rằng một hiền thê đích thật phải đáp lại tình yêu của hiền phu bằng chính tình yêu mà hiền phu dành cho hiền thê.

Chỉ trong niềm hiệp nhất với Đấng Lang Quân mới có thể mang lại nhiều hoa quả trong đời sống tu dòng. Về điều này thì thế gian không hiểu được, xét vì thế gian chỉ bị lôi cuốn bởi những gì là vật chất, là tiện nghi thoải mái, là của cải và chiếm hữu. Trong khi đó thì đời sống thiêng liêng bị khinh thường hay bị đặt xuống hàng thứ yếu. Tình yêu là một giá trị ít được nhìn nhận trong phẩm chất đích thật. Con người ngày nay chỉ ước muốn những gì là thể xác là trần tục hơn là liên li dẫn thân bên vực Sự Sống nhắm đến chính hạnh phúc. Con người thời nay quên rằng các niềm vui tạm bợ sẽ qua đi trong khi niềm vui thiêng liêng thì tồn tại mãi mãi.

Đức Chúa GIÊSU KITÔ là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống, chỉ duy nhất nơi Ngài con người mới tìm thấy Hạnh Phúc.

... "Tôi xin nói với anh chị em là hãy sống theo Thần Khí, và như vậy, anh chị em sẽ không còn thỏa mãn đam mê của tính xác thịt nữa. Vì xác thịt thì ước muốn những điều trái ngược với Thần Khí, còn Thần Khí lại ước muốn những điều trái ngược với tính xác thịt, đôi bên kinh địch nhau, khiến anh chị

em không làm được điều anh chị em muốn. Nếu anh chị em để cho Thần Khí hướng dẫn thì anh chị em không còn lệ thuộc Lễ Luật nữa .. Hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hòa, tiết độ. Không có luật nào chống lại những điều như thế. Những ai thuộc về Đức Chúa GIÊSU KITÔ thì đã đóng đinh tính xác thịt vào thập giá cùng với các dục vọng và đam mê. Nếu chúng ta sống nhờ Thần Khí, thì cũng hãy nhờ Thần Khí mà tiến bước. Chúng ta đừng có tìm hư danh, đừng khiêu khích nhau, đừng ganh tỵ nhau” (Galát 5,16-18/22-26).

(Espedita Fisher "IO SARÒ L'AMORE", Le nuove vie della clausura, Castelveccchi 2013, trang 75-77)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt